

# РЕШЕНИЕ

№ 20213

гр. С, 07.12.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ**, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.К

при участието на секретаря П А

като разглежда докладваното от Г.К Гражданско дело № 20221110138924 по описа за 2022 година

Предявени са при условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр.чл.430 и следв. от ТЗ,вр.чл.240,ал.1 и ал.2 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД от „\*\*\*\*\*“ЕАД,ЕИК \*\*\*\*\*,със седалище и адрес на управление гр.С,ул.“\*\*\*\*\*“ № \*\*\*\*\*,представявано от А.Д. и Н.С.,против К. Й. Й.,ЕГН \*\*\*\*\*,с адрес гр.С,\*\*\*\*\* \*\*\*\*\*,с искане да бъде постановено решение,с което да бъде признато за установено,че съществува вземане на ищеца в размер,както следва : 2991,15 лева главница по договор за потребителски кредит № 7000702598,сключен на 11.08.2018 г.,961,30 лева договорна лихва за периода 15.02.2021 г. до 15.02.2022 г., 566,94 лева обезщетение за забава за периода 15.02.2021 г. до 17.02.2022 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди,че на 11.08.2018 г. страните са сключили договор за кредит,при което банката предоставя сумата от 4000 лева,която е предадена на ищеца и към тази сума се прибавя еднократна такса в размер на 595,19 лева,чието връщане ответникът дължи едновременно с връщането на заемната парична сума. Поддържа се,че паричната сума е следвало да бъде върната на погасителни вноски съгласно утвърден погасителен план – 35 вноски по 227,06 лева,а последната вноска – 226,90 лева. Ищецът твърди,че е уговорена дължимост на договорна възнаградителна лихва при приложим лихвен процент от 27,09 % годишно. В исковата молба се сочи,че ответникът Й. е допуснал неизпълнение на своите договорни задължения и е преустановил внасянето на дължимите погасителни вноски,а крайният срок на договора е настъпил на 15.08.2021 г. Исковата претенция се основава на твърдения,че вземането е претендирано по реда на заповедното производство,но с оглед депозирано възражение е налице правен интерес от

предявяване на установителната искова претенция. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да уважи предявените искове.

В срока за подаване на писмен отговор е депозиран такъв от ответника К. Й. със становище за неоснователност на иска – твърди се, че ответникът не е подписал всички страници на договора, твърди се, че ответникът е заплатил повече от 4500 лева по договора за кредит, сочи се, че не всички плащания, реализирани от ответника са взети предвид от ищцовото дружество. Ответникът моли съда да отхвърли исковете.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното :

Със заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК „\*\*\*\*\*“ЕАД претендира от К. Й. Й. сумите от 2991,15 лева главница по договор за потребителски кредит № 7000702598/11.08.2018 г., 961,30 лева договорна възнаградителна лихва, 566,94 лева мораторна лихва за периода 15.02.2021 г. до 17.02.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането. Искането е уважено с издадената заповед за изпълнение по ч. гражд. дело № 12500/2022 г. по описа на СРС, 42 състав.

Представен е договор за потребителски кредит № 7000702598, сключен на 11.08.2018 г., между „\*\*\*\*\*“ЕАД и К. Й. Й., съгласно който банката се задължава да предостави в заем сумата от 4000 лева, а заемополучателят Й. приел да връща паричната сума на погасителни вноски със срок до 15.08.2021 г. Установява се, че на 21.05.2020 г. е сключен анекс към договор за потребителски кредит.

Приета е застрахователна полица, издадена от „У.“АД със застраховано лице К. Й. Й..

Представено е приложение към анекс № 1 към договор за потребителски кредит, сключен на 11.08.2018 г.

По делото са приети преводни нареждания.

От приетото заключение по изслушаната съдебно-счетоводна експертиза се установява, че предоставената в заем парична сума възлиза на 4000 лева, договорната лихва е уговорена в размер на 27,09 %, общият размер на задължението възлиза на 8174 лева, които е следвало да бъдат погасени на вноски – 35 вноски по 227,06 лева и изравнителна вноска от 226,90 лева, при просрочие на погасителна вноска се начислява законната лихва, според анекса към договора месечните погасителни вноски за периода 15.06.2020 г. до 15.11.2020 г., които включват 1031,39 лева главница и 330,97 лева мораторна лихва са отсрочени и е продължен крайният срок на договора до 15.02.2022 г. като е изготвен нов погасителен план. Според експертното заключение сумата от 4000 лева е изплатена на каса на 13.08.2018 г., начислената възнаградителна лихва възлиза на 3006,91 лева, от които е погасена възнаградителна лихва в размер от 2045,62 лева, а неиздължената договорна лихва е 961,29 лева за периода 15.05.2020 г. до 15.02.2022 г. От експертното заключение се установява, че общият размер на платените парични суми

възлиза на 4711,42 лева,от които погасена лихва 2045,62 лева,погасена главница – 2563,94 лева и лихва за просрочена главница 101,86 лева,неиздължената главница е 2991,15 лева,неиздължената договорна лихва е 961,29 лева,мораторната лихва върху неиздължената главница е в размер от 164,75 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи :

Искът с правно основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК е законодателно регламентиран като положителен установителен иск,съгласно който се цели да бъде установено дали съществува вземането,за което е издадена заповед за изпълнение,когато срещу заповедта за изпълнение е постъпило възражение. Това означава,че този иск има предмет,идентичен с предмета на заповедното производство – подлежи на доказване същото вземане – на соченото основание и в претендирания размер,за което е издадена заповедта за изпълнение. В конкретния случай съдът счита,че следва да бъде доказано,че съществува договорно правоотношение по договор за заем,да бъде установено какви права и задължения са уговорени,да бъде доказано,че е уговорена договорна лихва и в какъв размер е същата,да бъде установено по какъв начин е уговорено връщането на паричната сума. Законът регламентира фикция,че искът се счита предявен на датата на подаване на заявлението,когато исковата молба е постъпила в едномесечен срок,считано от съобщението с указания за предявяване на иск,т.е. искът се счита предявен на 09.03.2022 г.

Софийският районен съд счита,че от събраните в хода на производството доказателства може да бъде направен несъмнен извод,че страните са сключили договор за паричен заем,в която насока съдът взе предвид представения договор за заем,както и отчете,че страните не оспорват възникването на заемното правоотношение. Договорът за банков кредит е разновидност на договора за заем,съгласно който банковата институция предоставя в заем парична сума,която страната кредитополучател приема да връща на погасителни вноски. Софийският районен съд приема,че е доказано,че дружеството ищец е изпълнило своите задължения по договора за кредит – страните са постигнали съгласие за предоставяне в заем на сумата от 4000 лева,която дружеството е превело по сметка на ответника Й.,а преведената заемна парична сума е изтеглена на каса на 13.08.2018 г. Това означава,че преценката дали е основателен искът за главницата съдът следва да реализира предвид това дали ответникът Й. е върнал заемната парична сума. Страните не спорят,а и от представените доказателства се установява,че е постигнато съгласие паричната сума да бъде връщана на погасителни вноски,т.е. постигнато е съгласие за разсрочено връщане на заемната парична сума. За да бъде изпълнението на задължението за връщане на заемната парична сума,необходимо е ответникът Й.,като кредитополучател,да докаже,че е заплатил на падежните дати съответните погасителни вноски. С настъпването на крайния срок на договора страната заемополучател отговаря за изпълнение на неиздължените по договора парични суми. В настоящия случай крайният срок на договора е настъпил на 15.02.2022 г. Съдът намира,че исковата претенция,предявена за главницата,подлежи на уважаване за сумата от 2991,15 лева,за която исковата претенция е предявена. За да

счете,че искът подлежи на уважаване изцяло – за главница в размер от 2991,15 лева,съдът взе предвид,че при съобразяване заключението по съдебно-счетоводната експертиза неиздължената главница е в размер от 2991,15 лева. Изводът на съда,че искът подлежи изцяло на уважаване за сумата от 2991,15 лева не се променя предвид довода на ответника Й.,че е заплатил по договора за кредит парична сума,надвишаваща 4500 лева. Действително от експертното заключение се установява,че общият размер на заплатените парични суми е 4711,42 лева,но следва да бъде взето предвид,че чрез реализираните плащания не подлежи на погасяване само главницата,а и дължимата договорна лихва,поради което предвид заключението по съдебно-счетоводната експертиза,според което неиздължената главница е 2991,15 лева,искът за главницата подлежи изцяло на уважаване.

Уважаването на иск за заплащане на възнаградителна лихва е обусловено от доказване,че е уговорена възнаградителна лихва,доказване размера на уговорена възнаградителна лихва. Възнаградителната лихва се начислява за периода на действие на договора и представлява печалба за заемодателя.В настоящия случай сключеният договор е за банков кредит,страната кредитор по занятие предоставя парични суми в заем и при сключване на договора за кредит е уговорена дължимост на възнаградителна лихва в размер от 27,09 % съгласно чл.9.1 от договора за кредит като възнаградителната лихва страната заемополучател се задължава да връща като възнаградителна лихва е включена в погасителните вноски. Следователно точното изпълнение на задължението за заплащане на дължимата възнаградителна лихва е следвало да бъде реализирано чрез плащане на погасителните вноски. С оглед обстоятелството,че ответникът Й. е допуснал неточно изпълнение на задълженията си по договора за заем и при настъпване крайната дата на договора за кредит размерът на неиздължена главница възлиза на 961,29 лева,то искът подлежи на уважаване за тази сума,а за разликата до 961,30 лева искът подлежи на отхвърляне. Съдът приема,че договорната клауза за възнаградителна лихва в размер на 27,09 % е действителна. С оглед това,че сключеният договор за кредит е необезпечен,както и като съобрази,че размерът на договорната лихва е по-нисък от трикратния размер на законната лихва,т.е. под 30 %,уговорената договорна лихва не накърнява добрите нрави,т.е. клаузата е действителна и поражда целените правни последици. Предвид това,че неиздължената възнаградителна лихва възлиза на 961,29 лева,то за тази парична сума искът подлежи на уважаване.

Уважаването на иск с правно основание чл.86 от ЗЗД е обусловено от доказване,че парична сума не е заплатена,при което за периода на забава длъжникът отговаря пред кредитора за заплащане на обезщетение. Когато задължението има падежна дата или уговорен срок,считано от датата,следваща падежната дата или последния ден от срока,длъжникът изпада в забава,а ако задължението няма уговорен падеж или срок,за да бъде поставен в забава длъжникът е необходимо да му бъде отправена покана. В настоящия случай страните са уговорили връщане на паричната сума на погасителни вноски,а всяка от погасителните вноски има падежна дата. Когато заемополучателят допусне неточно – забавено изпълнение на задължението за заплащане на погасителна вноски,заемополучателят дължи

обезщетение за забава. Съдът,отчитайки събраните в хода на производството доказателства,които позволяват да бъде възприето,че ответникът Й. е допуснал неизпълнение на задължението си и е останала неиздължена парична сума по договора за кредит,намира,че искът по чл.86 от ЗЗД е доказан по основание,а по размер подлежи на уважаване за сумата от 164,75 лева,а за разликата до пълния претендиран размер подлежи на отхвърляне,в която насока съдът възприема заключението по съдебно-счетоводната експертиза,а за разликата до пълния претендиран размер от 566,94 лева искът подлежи на отхвърляне.

При този изход на делото и като съобрази,че ищецът претендира присъждането на съдебноделоводни разноски съдът счита,че следва да бъдат присъдени такива в размер от 127,75 лева за заповедното производство и за сумата от 527,13 лева за исковото производство.

Водим от гореизложеното, **Софийският районен съд**

## **РЕШИ:**

**ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО** на основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр. чл.430 и следв. от ТЗ,вр.чл.240,ал.1 и ал.2 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД по отношение на К. Й. Й.,ЕГН \*\*\*\*\*,с адрес гр.С,\*\*\*\*\*,\*\*\*\*\*,че съществува вземане на „\*\*\*\*\*“ЕАД,ЕИК \*\*\*\*\*,със седалище и адрес на управление гр.С,ул. „\*\*\*\*\*“ № \*\*\*\*\*,представявано от А.Д. и Н.С.,в размер от 2991,15 лева ( две хиляди деветстотин деветдесет и един лева и петнадесет стотинки ) главница по договор за потребителски кредит № 7000702598,сключен на 11.08.2018 г.,961,29 лева ( деветстотин шестдесет и един лев двадесет и девет стотинки ) договорна лихва за периода 15.02.2021 г. до 15.02.2022 г., 164,75 лева ( сто шестдесет и четири лева седемдесет и пет стотинки ) обезщетение за забава за периода 15.02.2021 г. до 17.02.2022 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от предявяване на иска – на 09.03.2022 г. до окончателното изплащане на вземането,за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 12500/2022 г. по описа на СРС,42 състав,като **отхвърля** исковете в частта за разликата над 961,29 лева до пълния претендиран размер от 961,30 лева възнаградителна лихва и в частта за разликата над 164,75 лева до пълния претендиран размер от 566,94 лева мораторна лихва.

**ОСЪЖДА** К. Й. Й.,ЕГН \*\*\*\*\*,с адрес гр.С,\*\*\*\*\*,\*\*\*\*\* да заплати на основание чл.81 от ГПК,вр.чл.78,ал.1 от ГПК на „\*\*\*\*\*“ЕАД,ЕИК \*\*\*\*\*,със седалище и адрес на управление гр.С,ул. „\*\*\*\*\*“ № \*\*\*\*\*,представявано от А.Д. и Н.С. сумите от 127,75 лева ( сто двадесет и седем лева седемдесет и пет стотинки ) сторени съдебноделоводни разноски и юрисконсултско възнаграждение за заповедното производство и за сумата от 527,13 лева ( петстотин двадесет и седем лева и тринадесет стотинки ) сторени съдебноделоводни разноски и юрисконсултско възнаграждение за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_